

Jarczów, dnia 05 czerwca 2013 r.

RRG.6220.63.2013

Postanowienie

Działając na podstawie art. 123 w związku z art. 78 §2 i art. 89 §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. 2013 r., nr 267) oraz art. 36 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2008 r., nr 199, poz. 1227 z późn. zm), po rozpatrzeniu wniosku Walerian Plizga z dnia 14 maja 2013 r. o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej mającej na celu wysłuchanie stron postępowania oraz wysłuchanie inwestora w związku z zakończeniem postępowania dowodowego,

odmawiam przeprowadzenia rozprawy.

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2013r. Wnioskodawca – Pan Walerian Plizga zwrócił się z wnioskiem o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej mającej na celu wysłuchanie stron postępowania oraz wysłuchanie inwestora w związku z zakończeniem postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa parku elektrowni wiatrowych na terenie gminy Jarczów wraz z infrastrukturą towarzyszącą o mocy 30,6 MW” na terenie Gminy Jarczów. Wnioskodawca jako podstawę wniosku wskazał art. 89 §2 k.p.a.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że podstawa prawna, na którą powołuje się Wnioskodawca, nie znajduje zastosowania do prowadzonego postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny wątpliwości nasuwają się odnośnie tego, czy przesłanki wymienione w art. 89 §2 powinny wystąpić łącznie, czy każda z osobna stanowi o obowiązku przeprowadzenia rozprawy. *„Redakcja przepisu art. 89 §2 nasuwa pewne wątpliwości interpretacyjne ze względu na to, że przesłanka pierwotna (uzgodnienie interesów stron) jest połączona z drugą (wyjaśnienie sprawy przy udziale świadków lub biegłych) spójnikiem oraz. Wynikałoby z tego, że rozprawę organ przeprowadzi, gdy obie te przesłanki wystąpią łącznie (Borkowski, Komentarz s. 184).”* (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, C.H.Beck, Wyd. 10, s. 349). Wskazać bowiem należy, że zawarty w art. 89 §2 k.p.a. przypadek przeprowadzenia rozprawy administracyjnej zakłada, że rozprawę taką należy przeprowadzić, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron **oraz** gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 listopada 2007 r. sygn. akt I OSK 1635/06 *„przepis art. 89 § 2 k.p.a. będzie miał zastosowanie wtedy, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron **oraz** gdy przeprowadzenie rozprawy jest potrzebne do wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków, biegłych albo w drodze oględzin, a zwłaszcza gdy konieczne jest przesłuchanie więcej niż jednego świadka, kilku biegłych. Rozprawa zapewnia bowiem możliwość ich konfrontacji”*. Należy zatem przypuszczać, że przesłanki wymienione w powyższym przepisie powinny być

spełnione łącznie. W przypadku wydawania decyzji środowiskowej nie wydaje się, aby zaistniała konieczność udziału świadków lub biegłych bądź przeprowadzenia oględzin.

Z uwagi na fakt, że istotne okoliczności i dowody w niniejszym postępowaniu zostały już przeprowadzone zgodnie z art. 77 §1 k.p.a., w ocenie organu przeprowadzenie dodatkowej rozprawy administracyjnej, na której zostaną wysłuchane strony postępowania zmierzałoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 86 k.p.a. jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub z powodu ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne do rozstrzygnięcia sprawy, organ administracji publicznej dla ich wyjaśnienia może przesłuchać stronę. W niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodzą. Należy również zaznaczyć, że stanowisko takie potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 7 grudnia 2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 1239/11, gdzie stwierdził, że „skarżąca w uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazała, że rozprawa przed podjęciem ostatecznej decyzji umożliwiłaby jej złożenie dodatkowych wyjaśnień, jakie mogły okazać się niezbędne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Wniosek o przeprowadzenie rozprawy w tym zakresie nie spełniał przesłanek określonych w art. 89 § 2 k.p.a.(...) Po analizie uzasadnienia wniosku o wyznaczenie rozprawy Urząd prawidłowo stwierdził, iż nie mieścił się on w zakresie przesłanek z art. 89 k.p.a. i jednocześnie stał w sprzeczności z zasadą sprawnego postępowania.”

Na wypadek przyjęcia, że wniosek, chociaż nie zostało to *expressis verbis* w nim wyrażone, stanowi wniosek w trybie art. 36 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, należy wskazać, iż przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w tym przypadku ma charakter wyłącznie uznaniowy i nie wymaga przeprowadzenia rozprawy nawet, jeśli zachodzą przesłanki z art. 89 k.p.a.(B. Rakoczy, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz, Lexis Nexis, Wyd. 1, s. 106). Zgodnie z tym przepisem „organ właściwy do wydania decyzji **może** przeprowadzić rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa. Przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio”. Należy w tym miejscu posłużyć się stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 10 marca 2011 r. sygn. akt IV SA/Po 751/10, gdzie WSA stwierdza, że „w **sprawie nie doszło do naruszenia art. 36 udiś. Ani w prawie polskim, ani prawie międzynarodowym, ani w prawie wspólnotowym, nie wprowadzono obowiązku przeprowadzenia rozprawy w procedurze udziału społeczeństwa** (Z. Bukowski *"Rozprawa administracyjna w procedurze udziału społeczeństwa"* w: red. H. Lisicka *"Udział społeczeństwa w zintegrowanej ochronie środowiska"* Wrocław 2010 s.223-236). W kontrolowanym postępowaniu administracyjnym bardzo aktywnie uczestniczyło pięć organizacji ekologicznych, składających obszerne i pogłębione merytorycznie pisma; przedkładając ekspertyzy i odnosząc się do skomplikowanych zagadnień merytorycznych. Podobnie szereg pisemnych uwag zgłosiło dziesiątki obywateli. Z uwagi na zakres postępowania i skomplikowaną materię, nie sposób przyjąć, by ewentualne przeprowadzenie rozprawy administracyjnej mogło się przyczynić do skoncentrowania postępowania, jego przyspieszenia bądź wypracowania konsensusu. Szerokość i realność działań podjętych przez organy obu instancji dla zapewnienia udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji, wpływ poszczególnych uwag na treść Raportu z lutego 2010 r. i przyjętych rozwiązań w decyzjach obu instancji wskazuje, że organy nie naruszyły prawa także przez nie skorzystanie z możliwości przeprowadzenia rozprawy w tej sprawie”.

W niniejszej sprawie został podjęty szereg czynności zmierzający do prawidłowego przeprowadzenia postępowania przed wydaniem decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Udział społeczny był zapewniony, zorganizowano konsultacje społeczne z udziałem inwestora, przedstawicieli gminy, społeczeństwa, specjalistów, a także organizacji społecznych, w szczególności Fundacji Koźmiana, która uznała przedstawiony przez inwestora raport oddziaływania na środowisko za wzorcowy. Stąd przyjąć należy, iż nie ma podstawy do dopuszczania dalszych dowodów, które będą zmierzały jedynie do przedłużenia postępowania, a tym samym naruszać będą zasadę sprawnego postępowania. Organ dysponuje dostatecznymi dowodami wystarczającymi do sporządzenia projektu decyzji (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 7 grudnia 2011 r. sygn. akt VI SA/Wa 1239/11).

Stosownie do zapisów art. 141 § 1 k.p.a. na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi,

Zarówno art. 78 k.p.a., ani też inne przepisy nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie w sprawie odmowy uwzględnienia żądania przeprowadzenia dowodu. Stanowisko to znalazło potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 18 października 2006 r. sygn. akt II SA/Gd 170/06.

W związku z powyższym na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Mając na uwadze powyższe postanowiono jak w sentencji.

Otrzymują:

1. Wnioskodawca
2. Inwestor
3. Strony postępowania
4. a/a